

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๓๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๑๗/๑ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตท./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ ศบก.

สวพ.๓ ส่งเรื่องของนางสาวรัชชนีวรรณ ชูเชิด ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๙๐๗) กลุ่มบริการวิชาการ ศวพ.ชัยภูมิ สวพ.๓ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

1. ผลงาน จำนวนไม่เกิน 3 เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ 1

เรื่อง การทดสอบพันธุ์อ้อยในพื้นที่นาข้าวที่ไม่เหมาะสมแต่เหมาะสมในการปลูกอ้อยในพื้นที่จังหวัด
ชัยภูมิ

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 02-06-59-01-03-00-03-59

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม 2561 - กันยายน 2563

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
1. นางสาวรัชนิวรรณ ชูเชิด ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น	90	หัวหน้าการทดลอง
2. นางศศิธร ประพรม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น	5	ผู้ร่วมการทดลอง
3. นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น	5	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

จังหวัดชัยภูมิเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีการปลูกข้าวในพื้นที่นาไม่เหมาะสม ทำให้ได้ผลผลิตต่ำ ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน แต่พื้นที่ดังกล่าวจัดเป็นเขตเหมาะสมสำหรับการปลูกอ้อย ตามการแบ่งเขตความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช (Zoning by Agri-Map) แต่ยังคงขาดข้อมูลของพื้นที่ที่เหมาะสม ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิจึงทดสอบพันธุ์อ้อยในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อหาพื้นที่ที่เหมาะสมและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยในพื้นที่ดำเนินการในพื้นที่ตำบลนาหนองทุ่ม อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ช่วงแรกเป็นการคัดเลือกพันธุ์ โดยวางแผนการทดลองแบบ RCBD จำนวน 4 ซ้ำ 5 กรรมวิธี ประกอบด้วย อ้อยพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 พันธุ์ขอนแก่น 3 กรรมวิธีที่ 2 พันธุ์ อุ้มทอง 5 กรรมวิธีที่ 3 พันธุ์ อุ้มทอง 84-12 กรรมวิธีที่ 4 พันธุ์อุ้มทอง 84-13 และกรรมวิธีที่ 5 อ้อยพันธุ์ LK92-11 ผลการทดลองพบว่า

อ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 ให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุดทั้งอ้อยปลูกและอ้อยต่อ โดยให้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 27.91 และ 15.96 ตัน/ไร่ รองลงมาคือ อู่ทอง 12 ทางด้านคุณภาพความหวานของอ้อย พบว่า พันธุ์ขอนแก่น 3 อู่ทอง 5 อู่ทอง 84-12 อู่ทอง 84-13 และ LK 92-11 มีค่าความหวาน (CCS) ในช่วง 12.63-15.17 ปี 2561-2563 เป็นการทดสอบในแปลงนาของเกษตรกรในเขตน้าข้าวไม่เหมาะสม โดยการคัดเลือกพันธุ์ อ้อยที่ให้ผลผลิตสูง 2 พันธุ์ ได้แก่ อ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 และอู่ทอง 84-12 ปลูกทดสอบจำนวน 10 แปลง เกษตรกร 10 รายๆ ละ 2 ไร่ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t-test) พบว่า อ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 และอู่ทอง 84-12 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 19 และ 16.8 ตัน/ไร่ ค่าความหวานเฉลี่ย (CCS) 15.1 และ 15 ตัน/ตัน 5,922 และ 5,485 บาทต่อไร่ ผลตอบแทน 3,563 และ 2,930 บาทต่อไร่ BCR 1.6 และ 1.53 ตามลำดับ อ้อยต่อพันธุ์ขอนแก่น 3 และอู่ทอง 84-12 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 11.1 และ 10.2 ตัน/ไร่ ค่าความหวานเฉลี่ย (CCS) มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยอ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 และ อู่ทอง 12 มีค่า CCS 16.8 และ 14.4 ตัน/ตัน 3,825 บาทต่อไร่ ผลตอบแทน 5,331 และ 4,464 บาทต่อไร่ BCR 2.39 และ 2.17 ตามลำดับ ด้านการยอมรับเทคโนโลยีและความพึงพอใจต่อการทดสอบพันธุ์อ้อยในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม จากการเสวนาและสัมภาษณ์เกษตรกรโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในด้านของพันธุ์และผลผลิต โดยเกษตรกรเลือกพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง แตกกอดี ทนน้ำขัง ต้นไม่ล้ม ความหวานสูง และไว้ต่อได้ดี และได้คัดเลือกอ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 เพื่อนำไปขยายผลในแปลงต้นแบบ จำนวน 1 แปลง พื้นที่ 5 ไร่ พบว่า ให้ผลผลิต 15.2 ตันต่อไร่ CCS 16.1 ตัน/ตัน 6,138 บาทต่อไร่ ผลตอบแทน 4,502 บาทต่อไร่ และ BCR 1.73 ประเมินผลการจัดงานวันถ่ายทอดเทคโนโลยี (Field day) โดยใช้แบบ ประเมินการยอมรับเทคโนโลยีและความพึงพอใจของเกษตรกร จำนวน 50 ราย ประกอบด้วย 1) เทคโนโลยีและการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวเป็นอ้อย 2) การให้บริการของหน่วยงาน และเปิดโอกาสให้เกษตรกรแสดงความคิดเห็น 3) การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร เนื้อหาสาระ 4) ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกร และได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม 5) สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่ม ศักยภาพการผลิตอ้อย เผยแพร่และถ่ายทอดแก่เกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียง พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทุกด้านภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย 4.50 คิดเป็นร้อยละ 90.04 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งผลการทดสอบสามารถถ่ายทอดให้กับเกษตรกรในพื้นที่ได้ หรือถ่ายทอดให้กับเกษตรกรที่มีสภาพพื้นที่เหมือนกัน เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนไปสู่การปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่ หรือนำไปศึกษา ทดสอบในสภาพพื้นที่อื่นเพื่อปรับใช้ให้เหมาะกับแต่ละสภาพพื้นที่ต่อไป

ผลงานลำดับที่ 2

เรื่อง การทดสอบเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วลิสงฤดูแล้งแหล่งปลูกจังหวัดชัยภูมิ

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF65-45-03-65-02-03-65

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม 2564 – กันยายน 2565

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
1. นางสาวรัชนีวรรณ ชูเชิด ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น	90	หัวหน้าการทดลอง
2. นางศศิธร ประพรม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น	5	ผู้ร่วมการทดลอง
3. นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น	5	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การทดสอบเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วลิสงฤดูแล้งแหล่งปลูกจังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบพันธุ์และเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตให้เหมาะสมกับแหล่งปลูกถั่วลิสงในพื้นที่ ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้ปัจจัยการผลิตให้เหมาะสม พัฒนาแหล่งผลิตถั่วลิสงให้ได้คุณภาพสอดคล้องกับพื้นที่และมาตรฐานเกษตรดีที่เหมาะสม ขยายผลและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตถั่วลิสงในสภาพไร่และสภาพนาสู่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรเครือข่ายผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ ดำเนินการทดสอบในพื้นที่ตำบลวังงาม อำเภอนีนสง่า และตำบลบ้านเล่า อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ มีเกษตรกรเข้าร่วมทดสอบ จำนวน 20 ราย พื้นที่ดำเนินการ 20 ไร่ 2 กรรมวิธี คือ กรรมวิธีทดสอบ (เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ของกรมวิชาการเกษตร) และกรรมวิธีเกษตรกร โดยเริ่มปลูกทดสอบเดือนธันวาคม 2564 และเก็บเกี่ยวเสร็จในเดือนเมษายน 2565 พบว่า ผลผลิตเฉลี่ยของกรรมวิธีทดสอบสูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกร โดยกรรมวิธีทดสอบมีผลผลิตฝักสดเฉลี่ย 781 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตฝักแห้งเฉลี่ย 380 กิโลกรัมต่อไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 10,924 บาทต่อไร่ ผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ย 10,107 บาทต่อไร่ ส่วนกรรมวิธีเกษตรกรมีผลผลิตฝักสดเฉลี่ย 749 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตฝักแห้งเฉลี่ย 359 กิโลกรัมต่อไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 11,966 บาทต่อไร่ ผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ย

8,333 บาทต่อไร่ สัดส่วนรายได้ต่อการลงทุน (BCR) ของกรรมวิธีทดสอบสูงกว่าวิธีเกษตรกรโดยมีค่า 1.97 และ 1.75 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Paired t-test) พบว่า ต้นทุน มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ผลตอบแทนและสัดส่วนรายได้ต่อต้นทุนมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยวิธีเกษตรกรมีต้นทุนสูงกว่าวิธีทดสอบ ขณะที่ผลตอบแทนและสัดส่วนรายได้ต่อต้นทุนต่ำกว่าวิธีทดสอบ แสดงให้เห็นว่าวิธีทดสอบมีความคุ้มค่าการลงทุนมากกว่าวิธีเกษตรกร เกษตรกรมีการยอมรับเทคโนโลยีในเรื่องพันธุ์ ขอนแก่น 6 การใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน เป็นการลดต้นทุนการผลิตในสถานการณ์ปัจจุบันที่ปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น การคลุมเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสงด้วยปุ๋ยชีวภาพไรโซเบียม การใส่ยิบซัมในอัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ ช่วงออกดอกแรกหรือถั่วลิสงมีอายุ 30 วัน เนื่องจากทำให้ถั่วลิสงเมล็ดเต็มและคุณภาพดี เมล็ดไม่ลีบ นอกจากนี้เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ของกรมวิชาการเกษตรในด้านการเจริญเติบโต ลักษณะทางการเกษตร ข้อมูลการเก็บเกี่ยว ผลผลิตและคุณภาพเมล็ดพันธุ์อยู่ในระดับพอใจมาก ดังนั้น เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วลิสงฤดูแล้งของกรมวิชาการเกษตรสามารถยกระดับผลผลิตถั่วลิสงทั้งในด้านผลผลิต ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ และคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ การเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อผลิตพันธุ์ให้มีคุณภาพ และขยายผลเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชนจากการสร้างเครือข่ายผู้ปลูกถั่วลิสงแบบพึ่งพาตัวเองได้

2. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน 1 เรื่อง

เรื่อง การพัฒนาสายพันธุ์ถั่วลิสงพืชเศรษฐกิจแห่งอนาคตของไทย

3. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

1. การปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตพืชและเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ
2. การทดสอบพันธุ์ถั่วลิสงในพื้นที่นาข้าวที่ไม่เหมาะสมแต่เหมาะสมในการปลูกถั่วลิสงในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ
3. พันธุ์ถั่วลิสงที่เหมาะสมกับการปลูกในนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
4. ตัวชี้วัดความชาญฉลาดในการปฏิบัติแบบ CSA (Climate smartness Agriculture indicators)
5. ชัยภูมิ เกษตรอินทรีย์ วิถียั่งยืน
6. การผลิตและใช้ประโยชน์จากแหนแดง กรมวิชาการเกษตร
7. ทูเรียน GAP ของดีเมืองชัยภูมิ
8. “ทูเรียนรสเนย” สวนมาตรฐาน GAP แห่งแรก จังหวัดชัยภูมิ
9. ทูเรียนรสเนย สวนนราทอง มาตรฐาน GAP เมืองพญาแล
10. การทดสอบพันธุ์ถั่วลิสงที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของประเทศไทย
11. การปลูกถั่วลิสง ถั่วลิสง เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ในครัวเรือนและทางการแพทย์

4. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง “ส้มโอทองดีบ้านแท่น” มาตรฐาน GAP และ GI

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวรัชนิวรรณ ชูเชิด ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ 1907)
สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ 1907)
สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร

1. เรื่อง การพัฒนาสายพันธุ์กัญชงพืชเศรษฐกิจแห่งอนาคตของไทย
2. หลักการและเหตุผล

กัญชง หรือเฮมพ์ (*Cannabis sativa* L.) เป็นไม้ล้มลุกที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปเอเชีย จัดอยู่ในตระกูล Cannabaceae กัญชง เป็นไม้ล้มลุกมีลักษณะทางพฤกษศาสตร์คล้ายกัญชา และมีชื่อทางพฤกษศาสตร์เดียวกันคือ *Cannabis sativa* L. เพราะมีต้นกำเนิดมาจากพืชชนิดเดียวกัน ลักษณะภายนอกหรือสัณฐานวิทยาของพืชทั้งสองชนิดนั้นจึงไม่แตกต่างกันหรือมีความแตกต่างกันน้อยมากจนยากต่อการจำแนก โดยจัดเป็นพืชดั้งเดิมที่อยู่ทางเขตอบอุ่นของทวีปเอเชีย กระจายพันธุ์เป็นวงกว้างอยู่บริเวณตอนกลางของทวีป ไล่เรียงตั้งแต่แถบทะเลสาบแคสเปียนถึงเทือกเขาหิมาลัย ก่อนไปทางตะวันตกของไซบีเรีย ก่อนจะกระจายมาถึงประเทศไทย คนเผ่าต่าง ๆ ในที่สุด กัญชงเป็นพืชที่เหมาะสมกับอากาศค่อนข้างเย็น 13-22 องศาเซลเซียส ส่งผลให้ปลูกได้ดีและให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงในพื้นที่เหนือเส้นศูนย์สูตร สำหรับประเทศไทยนับเป็นพื้นที่เหมาะสม โดยเฉพาะภาคเหนือตอนบนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ย 18-33 องศาเซลเซียส

ปัจจุบันการใช้ประโยชน์จากกัญชงได้มีการพัฒนาในระดับอุตสาหกรรม กัญชง ถือเป็นพืชที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อยอดทางธุรกิจได้มากมาย และกำลังเป็นสินค้าที่นิยมของผู้บริโภคกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะสามารถใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน ตั้งแต่ช่อดอก ใบ เมล็ด เปลือก ลำต้น เส้นใย กิ่งก้าน และราก ซึ่งสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในหลายอุตสาหกรรมทั้งการแพทย์ อาหารเสริม และเครื่องสำอาง โดยใช้สารสกัด CBD จากช่อดอก น้ำมัน และโปรตีนจากเมล็ด ซึ่งช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added) ให้กับกัญชงเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังมีความต้องการจากตลาดสูง นอกจากนี้ เส้นใยและส่วนอื่นของกัญชง ยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ วัสดุก่อสร้าง สิ่งทอ อาหารสัตว์ พลังงาน และปุ๋ย ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงเช่นกัน

เมล็ดกัญชง ประกอบไปด้วยโปรตีนซึ่งมีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่าโปรตีนจากถั่วเหลือง โปรตีนในเมล็ดของกัญชงสามารถนำมาใช้ทดแทนผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากถั่วเหลือง เช่น เต้าหู้ โปรตีนเกษตร เนย ชีส น้ำมันสลัด ไอศกรีม และนม ฯลฯ นอกจากนี้ยังสามารถนำเมล็ดของกัญชงมาผลิตแป้งเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการประกอบอาหาร เช่น พาสตา คุกกี้ ขนมปัง ฯลฯ นอกจากนี้ส่วนของโปรตีนในเมล็ดของกัญชงที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แล้ว น้ำมันในเมล็ดกัญชงยังให้กรดไขมัน Omega-3 ซึ่งเป็นกรดไขมันที่มีอยู่ใน

น้ำมันจากปลาและกัญชง น้ำมันกัญชงมีกรดไลโนเลอิกที่มีส่วนช่วยในการดูแลสุขภาพของหัวใจ ทำให้น้ำมันกัญชงเหมาะสำหรับการบำรุงหัวใจ นอกจากนี้ยังช่วยในเรื่องของหลอดเลือด เพราะน้ำมันกัญชงยังสามารถช่วยลดระดับคอเลสเตอรอลที่เป็นสาเหตุของโรคต่างๆ เช่น โรคไขมันในหลอดเลือด โรคหัวใจ และอื่น ๆ

การใช้สารสกัดกัญชง (CBD Hemp oil) โดยสาร CBD (Cannabidiol) และ THC (Tetrahydrocannabinol) จัดเป็นสารในกลุ่มคานนาบินอยด์ (Cannabinoids) ที่มีประโยชน์ทางการแพทย์ พบในพืชสกุล Cannabis คือ กัญชา (Marijuana) และกัญชง (Hemp) โดยสารสำคัญ THC และ CBD มีมากในส่วนของช่อดอก สกัดได้จากช่อดอก ไม่ใช่ไขมันหรือการสกัดจากเมล็ดกัญชง CBD ไม่จัดเป็นยาเสพติด เป็นสารที่ไม่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท (Non-psychoactive) ไม่ทำให้มึนเมา โดยออกฤทธิ์เพื่อการคลายเครียด ปกป้องเซลล์ประสาท ด้านชัก แก้วปวด ฤทธิ์ด้านเนื้องอก ด้านอาการอักเสบ ด้านฤทธิ์ต่อจิตประสาท และ CBD ไม่ทำให้เกิดการติดหรือติด สามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลายทั้งเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพร ยา และอาหาร ส่วน THC จัดเป็นสารเสพติดประเภทที่ 1 (องค์การอนามัยโลก) มีฤทธิ์ต่อจิตประสาท (Psychoactive) ทำให้เคลิบเคลิ้ม ผ่อนคลาย ทำให้ง่วง หลับง่าย กระตุ้นการอยากอาหาร ด้านปวด ด้านอาเจียน และคลายกล้ามเนื้อ แต่ทำให้เสพติดได้ กระทรวงสาธารณสุขประกาศให้ สารสกัด CBD ที่มี THC ไม่เกิน 0.2% ไม่เป็นยาเสพติด สามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย ได้แก่ ทางการแพทย์ การศึกษาวิจัย ทำผลิตภัณฑ์ เช่น ยา อาหาร สมุนไพร และเครื่องสำอาง โดยมีข้อแม้ให้สารสกัดดังกล่าวจะต้องได้จากกัญชงหรือกัญชาที่ผลิตภายในประเทศเท่านั้นหากเป็น CBD ที่ได้จากการนำเข้ายังจัดเป็นยาเสพติดให้โทษ ดังนั้นถ้าต้องการใช้ CBD ต้องปลูกกัญชง หรือกัญชาเองในประเทศไทย

แม้ในปัจจุบันกัญชงจะเป็นพืชที่ได้รับความสนใจจากเกษตรกร และผู้ที่สนใจในธุรกิจเกี่ยวกับกัญชง แต่ยังมีข้อจำกัดขององค์ความรู้ในการผลิตกัญชงที่ถูกต้องและเหมาะสม ตั้งแต่การศึกษาและพัฒนาพันธุ์กัญชงที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะสายพันธุ์พื้นเมืองของไทยให้มีความคงตัวทางพันธุกรรม รวมถึงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการปลูกกัญชงที่มีประสิทธิภาพทั้งในระบบกลางแจ้ง (Outdoor) และระบบกึ่งปิด (Semi-indoor or greenhouse) ที่เป็นรูปแบบอย่างง่ายเพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตกัญชงเพื่อการอุตสาหกรรมที่มีต้นทุนต่ำ ดังนั้นการศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา กายวิภาคศาสตร์ ลักษณะประจำพันธุ์ และศึกษา ทดสอบ และพัฒนาสายพันธุ์กัญชงทั้งภายในและต่างประเทศที่มีศักยภาพเหมาะสมทั้งกับสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย จึงเป็นแนวทางเพื่อให้ได้ข้อมูลจากงานวิจัยประกอบการออกประกาศกำหนดมาตรฐานคุณภาพเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งในส่วนของเมล็ดพันธุ์ ต้นกล้า สายพันธุ์กัญชง และคำแนะนำการปฏิบัติเกษตรกรที่ถูกต้องและเหมาะสมในปลูกกัญชงเพื่อการอุตสาหกรรมต่อไปอย่างไรก็ตาม การปลูกกัญชงควรคำนึงถึงผลิตภัณฑ์ที่ต้องการเพื่อคัดเลือกสายพันธุ์ วิธีการปลูก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยอยู่ภายใต้กฎหมายและมาตรฐานของสินค้า

3. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ประเทศไทยมีการผลิตกัญชาระดับอุตสาหกรรมค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่ปลูกกัญชงพันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากเดิมกัญชงและกัญชา เป็นพืชที่ติดอยู่ในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงทำให้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีข้อมูลการศึกษาทางด้านวิชาการของพืชชนิดนี้มาก่อน ซึ่งวิธีการปลูกยังเป็นวิธีการดั้งเดิมให้ผลผลิตต่ำ และไม่สามารถนำมาพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมได้ ดังนั้นการศึกษาข้อมูลที่เป็นทั้งด้าน เทคโนโลยีการปลูก พันธุ์กัญชง และคุณภาพเมล็ดพันธุ์กัญชา รวมไปถึงการพัฒนา รูปแบบการปลูกที่เหมาะสม เพื่อให้เกษตรกรได้ใช้เมล็ดพันธุ์ ต้นกล้าสายพันธุ์ดีที่สมบูรณ์ แข็งแรง และมีความสม่ำเสมอทั้งการเจริญเติบโตและปริมาณสารสำคัญ เมล็ด และเส้นใยในปริมาณสูง มีเป้าหมายเพื่อทดสอบ พันธุ์ที่มีการปรับตัวที่เหมาะสมเข้ากับสภาพพื้นที่ของประเทศไทย ทำให้เพิ่มศักยภาพการผลิตกัญชงในระดับอุตสาหกรรมและสร้างความสามารถการแข่งขันในตลาดโลกได้

กัญชงเป็นพืชที่กำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมากทั้งจากเกษตรกรและนักธุรกิจ หลังจากรัฐบาลประกาศปลดล็อคให้สามารถผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากกัญชงได้ ทำให้เกษตรกรและภาคธุรกิจสามารถขออนุญาตปลูก ผลิต นำเข้าเมล็ดพันธุ์ ครอบครอง และจำหน่ายได้ ซึ่งการปลดล็อคในครั้งนี้ ประเด็นที่น่าสนใจ คือ ไทยจะสามารถทำให้ “กัญชง” ให้เป็นพืชเศรษฐกิจใหม่ ที่จะช่วยเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตให้เกษตรกรในระยะยาวต่อไป ความท้าทายในการปลูกกัญชงของเกษตรกรไทย ควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับพันธุ์ การผลิตให้ได้คุณภาพดีและปลอดภัยต่อการบริโภคตามมาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices) และความชัดเจนและเข้มงวดของกฎหมายรวมถึงความสอดคล้องของกฎหมายในการนำไปปฏิบัติจริง เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของกฎหมายในการผลิตสารเสพติด นอกจากนี้ การส่งเสริมในมิติอื่น ๆ ทั้งแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย การรวมศูนย์แหล่งข้อมูลและองค์ความรู้ที่ถูกต้องครอบคลุมทุกฝ่ายทั้งการผลิตและการบริโภค เพื่อให้ผู้สนใจสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์นับเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะทำให้กัญชงไม่ได้เป็นเพียงพืชเศรษฐกิจตามกระแสในระยะสั้นเท่านั้น แต่จะช่วยหนุนให้กลายเป็น S-Curve ใหม่ใน Mega trend ระยะยาวได้อีกด้วย

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

สายพันธุ์กัญชงสำหรับการผลิตเมล็ดที่ใช้ระบบการปลูกแบบกลางแจ้ง (Outdoor) และการผลิตสาร CBD ที่ใช้ระบบการปลูกแบบกึ่งปิดภายในโรงเรือน (Semi-indoor or greenhouse) ที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ของประเทศไทย สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตกัญชง เพื่อใช้เป็นคำแนะนำแก่เกษตรกร เครือข่ายนักวิจัยและผู้สนใจ พัฒนาเทคโนโลยีการปลูกและผลิตกัญชงที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เทคโนโลยีการผลิตกัญชงสายพันธุ์ดีสำหรับการผลิตเมล็ดที่ใช้ระบบการปลูกแบบกลางแจ้ง (Outdoor) และการผลิตสาร CBD ที่ใช้ระบบการปลูกแบบกึ่งปิดภายในโรงเรือน (Semi-indoor or greenhouse) ที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ของประเทศไทย และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตกัญชง เพื่อใช้เป็นคำแนะนำแก่เกษตรกร เครือข่ายนักวิจัยและผู้สนใจ

(ลงชื่อ).....^c
Sachan

(นางสาวรัชนิวรรณ ชูเชิด)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) 28, 10, 2565